Ασπαρτάμη: Πόσο γλυκά μας σκοτώνει... (Μιχάλης Πιτσιλίδης)

Categories : ΥΓΕΙΑ - ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Date : 1 Μαρτίου, 2008

Το 1965, ερευνητές της αμερικανικής φαρμακευτικής εταιρείας Searle ανακάλυψαν τυχαία μια ουσία που βρέθηκε να είναι 180 φορές πιο γλυκιά από τη ζάχαρη, ψάχνοντας νέα φάρμακα για το έλκος. Η ουσία αυτή είναι η περίφημη ασπαρτάμη, η ευρύτερα χρησιμοποιούμενη σήμερα τεχνητή γλυκαντική ουσία, σε περισσότερα από 6.000 τρόφιμα, των αναψυκτικών λάιτ φυσικά περιλαμβανομένων.

Το 1973 η εταιρεία υπέβαλε προς έγκριση την ουσία στην αμερικανική Υπηρεσία Τροφίμων και Φαρμάκων (FDA), αλλά η αίτησή της απορρίφθηκε. Η FDA επειδή υποψιάστηκε ότι πιθανώς η εταιρεία είχε παραποιήσει τα στοιχεία του φακέλου, ζήτησε το 1977 εισαγγελική έρευνα η οποία ανατέθηκε στον Σάμιουελ Σκίνερ, μετέπειτα υπουργό Μεταφορών στην κυβέρνηση του Τζορτζ Μπους του πρεσβύτερου. Ο αξιότιμος Σκίνερ δεν ανακάλυψε κάτι ύποπτο, αλλά αργότερα παραιτήθηκε από τη θέση του για να προσληφθεί στη νομική εταιρεία Sidley & Austin η οποία εκπροσωπούσε ενώπιον των αρχών τη... Searle!
Την ίδια χρονιά ανέλαβε επικεφαλής της Searle ο γνωστός μας και μη εξαιρετέος Ντόναλντ Ράμσφελντ, υπουργός των κυβερνήσεων Τζέραλντ Φορντ και Τζορτζ Μπους του νεότερου. Η κυβέρνηση Ρέιγκαν διόρισε το 1981 στο FDA ένα στενό φίλο του Ράμσφελντ, ο οποίος συγκρότησε πενταμελή επιτροπή για το ζήτημα της ασπαρτάμης. Αυτός, προκειμένου να επιτύχει την έγκριση, διόρισε ένα ακόμα μέλος και ψήφισε και ο ίδιος ώστε να επιτύχει τελικά την έγκριση με ψήφους 4 υπέρ και 3 κατά. Μετά παραιτήθηκε και ανέλαβε καθήκοντα... συμβούλου της Searle. Ποτέ όμως η ασπαρτάμη δεν πέτυχε να περάσει το φράγμα των αμφιβολιών για τη μακροχρόνια ασφάλειά της. Στο μεταξύ, αμέτρητα εκατομμύρια ανθρώπων -μεταξύ τους και πάρα πολλά παιδιά- τη χρησιμοποιούν καθημερινά ως δήθεν βοήθεια στη μάχη κατά των θερμίδων. Ο Αμερικανός καθηγητής Ψυχιατρικής Ραλφ Γουόλτον βρήκε ότι από τα 166 επιστημονικά άρθρα για την ασπαρτάμη, τα οποία δημοσιεύθηκαν την περίοδο 1980 - 85, τα 75 είχαν χρηματοδοτηθεί από τη βιομηχανία και ήταν όλα θετικά, ενώ από τα υπόλοιπα 92 άρθρα, τα 84 έβρισκαν δυσμενείς επιπτώσεις. Αξίζει να σημειώσουμε ότι κατά καιρούς έχουν απαγορευθεί πρόσθετα τροφίμων με πολύ ελαφρύτερο «φάκελο»...
Την ίδια εποχή και προκειμένου να διασφαλιστούν οι θηριώδεις πωλήσεις της ασπαρτάμης, αλλά και η πώληση της Searle στη Μονσάντο -πράξη η οποία απέφερε 12 εκατ. δολάρια μπόνους στον Ράμσφελντ- υπέστη απηνή διωγμό η πολυτιμότερη και αθωότερη γλυκαντική ουσία στον κόσμο, η περίφημη Στέβια (φυτό Stevia

rebaudiana) με αποτέλεσμα να απαγορευθεί στις ΗΠΑ και να είναι μέχρι σήμερα απαγορευμένη στην Ευρωπαϊκή Ενωση, ενώ οι πωλήσεις της ξεπερνούν ακόμα κι εκείνες της ζάχαρης π.χ. στην Ιαπωνία και αποτελεί το παραδοσιακό γλυκαντικό στη Νότια Αμερική. Η κατάσταση αυτή, η οποία θα λάβει στο μέλλον τις διαστάσεις του μεγαλύτερου διατροφικού εγκλήματος στην ιστορία της ανθρωπότητα&sigman;, φαίνεται να αλλάζει ραγδαία σήμερα (βλ. π.χ. www.eustas.org, European Stevia Association) καθώς η Coca Cola σπεύδει πλέον να την υιοθετήσει, εισάγοντας ποτά με στέβια τους επόμενους μήνες. Παράλληλα, η Ευρωπαϊκή Ενωση επιδοτεί σήμερα καλλιέργειες στέβιας (και στην Ελλάδα) προς αντικατάσταση των καλλιεργειών καπνού, ενώ το 2008 αναμένεται να αρθούν οι απαγορεύσεις. Η ιστορία της στέβια είναι ένα τυπικό δείγμα των όσων συμβαίνουν εις βάρος της υγείας μας όταν τα στυγνά οικονομικά συμφέροντα διαπλέκονται στενά με διεφθαρμένους πολιτικούς και επίορκους «επιστήμονες». Η στέβια δεν μπορεί να πατενταριστεί, ως φυσική ουσία, κι επομένως αφήνει αδιάφορους τους επιχειρηματικούς κολοσσούς. Επιπλέον, υποστηριζόμενη στο παρελθόν από χώρες όπως η Παραγουάη, προφανώς δεν είχε καμία τύχη. Τώρα πλέον όλα αλλάζουν με ταχύ ρυθμό, καθώς πολλοί έχουν χάσει τον ύπνο τους από το ενδεχόμενο να χρειαστεί να αποζημιώσουν ανυποψίαστους χρήστες μιας «επισήμως εγκεκριμένης» ουσίας όπως η ασπαρτάμη. Κι όμως, ακόμα και σήμερα, πολλοί γονείς δίνουν στα παιδιά τους λάιτ προϊόντα με ασπαρτάμη για να προφυλάξουν την υγεία τους ενώ η στέβια είναι απαγορευμένη...

(Πηγή: «Popular Medicine», Φεβρουάριος 2008)

ΣΧΕΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ:

Η πικρή γεύση της ασπαρτάμης (Ρούλα Παππά-Σουλούνια)

ΕΔΩ Ο ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ:

Σβήνουν οι αμφιβολίες για την ασφάλεια της ασπαρτάμης: τα επιστημονικά στοιχεία και ο ρόλος των ΜΜΕ *(Πηγή: Περιοδικό "Κ" της Καθημερινής 6/12/2009)*